

Temat: Księgi liturgiczne (powtórzenie).

Wiedza, umiejętności, postawy:

- zna księgi liturgiczne przeznaczone do celebracji Eucharystii
- wie, jaką zawierają treść, jaki mają układ i kiedy używane są w liturgii
- potrafi odnaleźć w księgach teksty przeznaczone na dany dzień i daną celebrację liturgiczną oraz wskazać pieśni odpowiadające tematowi czytań i modlitwy
- szanuje święte księgi i stara się uważnie wsłuchiwać w odczytywane z nich słowo Boże oraz odmawiane z nich modlitwy

Przykładowe formy pracy:

- omówienie układu ksiąg liturgicznych i ich przeznaczenia
- ćwiczenia praktyczne

Lp.	Przebieg zbiórki	Metody	Pomoce
1.	<u>Rozpoczęcie</u> Przywitanie; odmówienie modlitwy, np. <i>Ojcze nasz</i>		
2.	<u>Sprawy porządkowe</u> Sprawdzenie obecności, ogłoszenia		Lista obecności
3.	<u>Wprowadzenie</u> Powtórzenie wiadomości warto przeprowadzić za pomocą gier i zabaw. Proponuje się, aby niniejszą zbiórkę oprzeć na bardzo znanej grze „Czółko”. Prowadzący winien odpowiednio wcześniej wyposażyć się w potrzebne karty (warto je zalaminować – posłużą dłużej) i pojemniki na nie. Warto podzielić ministrantów na kilkusobowe grupy i w nich przeprowadzić zabawę. Stąd należy przygotować tyle pojemników z kartami, ile przewidziano grup. Przewidziano stronę z pustymi kartami, by prowadzący mógł dodać własne hasła.		Zał. 1, pojemnik na karty
4.	<u>Realizacja</u> Ministranci siedzą w kole. Jedne z nich losuje karteczkę z hasłem i umieszcza ją na czole, tak aby pozostali ministranci ją widzieli. Należy dopilnować, aby ministrant losujący kartkę nie podejrzwał słowa, które się na niej znajduje. Jego zadaniem jest zadawanie pytań w taki sposób, aby pozostali uczestnicy zabawy mogli odpowiedzieć na nie wyłącznie „tak” lub „nie”. Ministrant trzymający na czole kartkę, zadając kolejne pytania, próbuje odgadnąć hasło. Dopiero gdy ma już podejrzenia, może zadać pytanie wprost, np.: „Czy to Mszał rzymski?”, „Czy to II czytanie?”. Istotne jest, aby zachęcać ministrantów do zadawania pytań wykluczających większe grypy haseł. Na odgadnięcie hasła ministrant ma 30 sekund. Jeśli odgadnie, kartę zatrzymuje dla siebie i zyskuje 1 pkt. Jeśli nie, karta wraca do pojemnika.	Gra w „czółko”	

5.	<p>W drugiej części spotkania należy udać się do kościoła. W nim ministranci powinni przypomnieć sobie sposoby podchodzenia do ambony zarówno z miejsc znajdujących się w prezbiterium, jak i z tych poza nim (tak by każdy ministrant był gotów podprowadzić wiernego, jeśli by jemu przypadło w udziale proklamowanie czytań). Należy ponownie uwrażliwić ministrantów na to, by nie czynili ukłonów do ambony i nie podnosili lekcjonarza na słowa „Oto słowo Boże”. Ręce podczas czytania mogą być złożone, ale nic nie stoi na przeszkodzie, by oprzeć je o lekcjonarz.</p> <p>Prowadzący powinien zadbać również o to, by ministranci przećwiczyli sposób podchodzenia ambony na Ewangelię 1) z samymi akolitykami oraz 2) z akolitykami, trybularzem, łódką i Ewangeliarzem.</p>	Ćwiczenia praktyczne	
6.	<p>Poszczególni ministranci są proszeni przez prowadzącego o przygotowanie wszystkich ksiąg do danej celebracji liturgicznej. W tym celu można podać ministrantom przykładowe daty lub nazwy świąt.</p>	Ćwiczenia praktyczne	
7.	<p><u>Podsumowanie</u> Miejsce na pytania do ministrantów związane z tematem spotkania oraz na pytania ministrantów do prowadzącego</p>	Rozmowa podsumowująca	
8.	<p><u>Zakończenie</u> Modlitwa na zakończenie: <i>Chwała Ojcu</i></p>		